

"ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ನೆನಪಾರ್ಥ- ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ"

ಇಂದು ಮಧುಬನದ ದಡದಲ್ಲ ಯಾವ ಮೇಳವಾಗಿದೆ? ಇಂದು ಅನೇಕ ನದಿಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಗರನ ಮೇಳವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಜ್ಞಾನನದಿಗಳು ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಪತಿತ-ಪಾವನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಿಂದ ವಿದೇಶದವರೆಗೂ ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ನದಿಗಳು ತಲುಪಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ-ವಿದೇಶದ ಆತ್ಮರು ಪಾವನರಾಗಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಿಮೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೀತೆಯು ನಂತರ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲ ಮುಖದ ಗೀತೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮರ ಶ್ರೇಷ್ಠಕಾರ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠಜೀವನದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಕೀರ್ತನೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಋಷಿಯಲ್ಲ ಆತ್ಮರ ಮನಸ್ಸು ನರ್ತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ಮರ ಗುಣದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಗೆ ಭೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತೀರಿ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಇದರ ರಿಟರ್ನ್‌ನಲ್ಲ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭೋಗವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಈಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿಸದೆ, ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, "ಮೊದಲು ತಂದೆ"- ಈ ಸ್ನೇಹವು ಸದಾ ಹೃದಯದಲ್ಲರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ತಾವು ದೇವಾತ್ಮರಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿಸದೇ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ದೇವತಾ ನಂತರ ನಾವು ಎನ್ನುವಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಈಗ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ- ಮೊದಲು ತಂದೆ ನಂತರ ನಾವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ನೆನಪಿನ ಸ್ವರೂಪರಾಗುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ನೆನಪಾರ್ಥದ ಸ್ತೂತಿಸ್ವರೂಪರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಟೂಟ, ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಒಬ್ಬರ ನೆನಪಿನಲ್ಲರುತ್ತೀರಿ, ಯಾರೂ ಸಹ ಅಲುಗಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದೇರೀತಿ ನೌಧಾಭಕ್ತಿ, ಸತ್ಯಭಕ್ತಿ, ಮೊದಲಭಕ್ತಿ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದ ನಿಶ್ಚಯದಲ್ಲ ಅಟೂಟ ಮತ್ತು ಅಟಲ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಭಲೆ ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ರಾಮನೂ ಸಿಗಬಹುದು, ಆದರೂ ಸಹ ಅವರು ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲ ಅಟಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಒಂದುಬಲ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ನೆನಪಾರ್ಥದ ಯಾತ್ರೆ. ತಾವುಗಳು ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಸ್ತಂಭ, ಶಾಂತಿಸ್ತಂಭದ ನಾಲ್ಕೂಕಡೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ತೂತಿಸ್ವರೂಪದ ಮಹಾವಾಕ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಕ್ರಮಣ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಕಿಸುತ್ತೀರಿ. ತಾವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಕ್ರಮಣ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಒಂದುಕಡೆಯೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಾಲ್ಕೂಕಡೆಯ ಪರಿಕ್ರಮಣವು ಸಂಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗಲೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ- ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದೆವು, ಅನುಭವ ಮಾಡಿದೆವು. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಸ್ವರೂಪದ ಪರಿಕ್ರಮಣ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಪರಿಕ್ರಮಣ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಭಕ್ತಿಯು ಸಂಪನ್ನವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಗುಣವನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸ್ಥೂಲರೂಪದ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರು ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮರಿಗೆ ಸದಾ ಇದೇ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ- ಸದಾ ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಅಟಲ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಾವೀಗ ಒಬ್ಬರ ನೆನಪಿನಲ್ಲ ಏಕರಸವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಟಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರು ಅಟಲ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಭಕ್ತರು ಕಾಲಿನಿಂದ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾರನ್ನೋ ದೇವತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನು ಯಾರನ್ನೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ರಾಮನ ಭಕ್ತನಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಾಳೆ ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. "ಸರ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಒಬ್ಬರ ಮೂಲಕ" ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಮ್ಮದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಭಕ್ತಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳ ಬಳಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಶೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರೂ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ತಾವು ನೆನಪಿನ ಮೂಲಕ ಅಲೌಕಿಕ ಅನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಭಲೆ ಹೃದಯವಿಧೀಣರಾಗಿ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಭಲೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರೂ ಸಹ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ದೂರುಗಳಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ದಯಾಹೃದಯಗಳಾಗಿರಿ, ಸದಾ ದಯಾಭಾವನೆಯನ್ನಿಡಿ. ಆದರೆ ದಯೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಹಂಭಾವ ಅಥವಾ ವಹಂಭಾವವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಭಕ್ತರಲ್ಲಯೂ ಇದೇರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಹಂಭಾವ ಅರ್ಥಾತ್ ಇವರು ಮಾಡಲ, ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಯೇ ದಯೆಯು

ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಯಂನಪ್ರತಿಯೂ ದಯಾಹೃದಯ ಮತ್ತು ಸರ್ವಪ್ರತಿ ದಯಾಹೃದಯ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸ್ವಯಂನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ವಹಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಬಗ್ಗೆಯೂ ವಹಂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ವಹಂನ ರೋಗವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಸಮಾನ ರೋಗವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಷ್ಟೇಜನಲ್ಲರವರಾದರೂ ಪಾರಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ಲಾಸ್ತ್‌ಸ್ಟೇಜನಲ್ಲರವರು ಪಾರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಾಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಸ್ಲೋಗನ್‌ನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ನಾನಿರುವುದೇ ಹೀಗೆ, ಅಥವಾ ಅನ್ಯರಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇವರಿರುವುದೇ ಹೀಗೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬಹುದು, ಇವರಿರುವುದೇ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬಹುದು ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇರುವ ರೋಗಿಗಳು ಬಹಳಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಗಿನ ರೂಪದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವಹಂನ ರೋಗದವರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಹೊರಗೆ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯರೂ ಕೊರತೆಯನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಆತ್ಮವು ಅಸಂತುಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಋಷಿ ಮತ್ತು ಸುಖದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಬಲಹೀನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇರೀತಿಯೆಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದಿದೆ- ಅಹಂಭಾವ. ದಯಾಭಾವದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ- ಪ್ರತೀಮಾತಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರತೀ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯರೂ ಇಲ್ಲ. ದಯಾಭಾವವಿರುವವರು ಎಲ್ಲಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಬಾಬಾರವರೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅಹಂ ಇರುವವರು ಎಲ್ಲಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ನಾನೇ ನಾನು ಎನ್ನುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಾನು-ನಾನು ಎಂಬ ಮಾಲೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ಅವರು ತಂದೆಯ ಮಾಲೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ನಾನು ಎಂಬುದು ತಂದೆಯೆಲ್ಲ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತು, ಇದಕ್ಕೆ ಲವ್‌ನಲ್ಲಿ ಆನವಾಗಿಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಲವ್‌ನ ಆತ್ಮರು ಮತ್ತು ಅವರು ನಾನು-ನಾನು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಆನವಾದ ಆತ್ಮರು. ಈಗ ತಿಳಿಯಿತೆ- ತಮ್ಮ ಕಾಪಿ ಮಾಡುವವರು ಇಡೀಕಲ್ಪದಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಸ್ತರ್ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಸತ್ಯಯುಗ-ತ್ರೇತಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪಿತನಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸಲು ಆಧಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಭಲೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ, ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಿ. ಭಲೆ ವ್ಯರ್ಥಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ, ಸಾಧಾರಣ ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಹೆಸರನ್ನು ಕಳಂಕ ಮಾಡಿರಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಇರುವುದಂತು ಮಕ್ಕಳದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ!

ವಿನಾಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾನ್ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ, ಮಹಾವರದಾನಿ, ಮಹಾದಾನಿ, ಮಹಾನ್ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲರುತ್ತೀರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹಾನರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಧಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಾ! ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ- ಮೂರೂಕಾಲದ ಪರಿಚಯವು ಸ್ಪಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆಯೇ! ತಾವು ಒಬ್ಬರಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕರು ಕಾಪಿ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನವಿರಲ.

ಈ ರೀತಿ ಮೂರುಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್, ಸದಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟಿಯ ಸಮರ್ಥಸ್ವರೂಪ, ಸದಾ ದಯಾಹೃದಯ, ಪ್ರತೀ ಸೆಕೆಂಡ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ದಾತರು, ಇಂತಹ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಸದಾ ಸಂಪನ್ನಸ್ವರೂಪ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ.

ಉಚ್ಚಸ್ಥಿತಿ ಅಪ್ಯಕ್ತ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಮಹಾವಾಕ್ಯ:-

ಉಚ್ಚಸ್ಥಿತಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ- ನಿರಂತರ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿರುವುದು. ಇದನ್ನಂತು ಬಹಳಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಸೇವಾಧಾರಿಯ ವಿಶೇಷತೆಯೇನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ಸೇವಾಧಾರಿಯು ಯಾವಮಾತಿನಿಂದ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ? ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮುಳುಗಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಂತಹ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳ ವಿಶೇಷತೆಯು ಇದಾಗಿದೆ- ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದೆನು, ಈ ಸೇವೆಯ ಭಾವವನ್ನೂ 'ತ್ಯಾಗ'ವಾಗಲಿ. ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವುಗಳು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ- 'ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ'. ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದೆನು, ಅಂದಾಗ ಸೇವೆಯು ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಮಾಡಿಸುವವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ನಾನು ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಮಾಡಿದೆನು, ನಾನು ಮಾಡುವೆನು ಎಂದರೆ ಈ ನನ್ನತನವು ಸೇವಾಧಾರಿಯ ಲೆಕ್ಕದಿಂದಲೂ 'ನನ್ನತನ'ವೇನು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಸೇವೆಯ ಸಫಲತೆಯಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನತನವು ಯಾವಾಗ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಸ್ವಾರ್ಥವು ತುಂಬಿರುವಂತಹ ಸೇವೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ತ್ಯಾಗದ ಸೇವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡುಪ್ರಕಾರದ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ- ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಥದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಸೇವಾಧಾರಿ, ಇನ್ನೊಂದು

ನೈಹದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ ಸೇವಾಧಾರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ! ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆವಲ್ಲವೆ- ನನ್ನತನವು ಬಾಬಾರವರ ಲವ್‌ನಲ್ಲಿ ಆನವಾಗಿಬಿಟ್ಟರಬೇಕು, ಇವರಿಗೆ 'ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ನೀನು ಎನ್ನುವ ಭಾಷೆಯೇ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾಡಿಸುವವರು ಬಾಬಾ, ನಾವು ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರಾದರೂ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನತನವು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ನನ್ನತನವೇನಾಗುತ್ತದೆ? ಮೈ, ಮೈ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? (ಕುರಿ) ನಾನು ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮೋಹದ ಕಿರೀಟವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಕುರಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯು ಸದಾ ಬಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಿಂಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯು ಸದಾ ಮೇಲರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ನನ್ನತನವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಮನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಬಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸದಾ ನಶೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯು ಮೇಲರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ತಲೆಯು ಕುರಿಯ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೃಹಸ್ಥಿ ಜೀವನವೂ ಸಹ ಕುರಿಯ ಸಮಾನ ಜೀವನವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಬಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ನಿರಹಂಕಾರಿಯ ಗುಣದಿಂದ ಬಾಗುವುದು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಯೆಯು ಬಾಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಂತು ಮಾಯೆಯು ಕುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜಬರ್ದಸ್ತಿಯಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನತನದ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಮೋಹತಾಜ್ ಆಗುವುದು. ಮತ್ತೆ ಭಲೆ ಕೆಲವರು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೋಹದಲ್ಲರಬಹುದು, ಪಾತ್ರದ ಮೋಹತಾಜ್ ಆಗಿರಬಹುದು, ವಸ್ತುವಿನದಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ವಾಯುಮಂಡಲದ್ದಾಗಿರಬಹುದು, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದುರೀತಿ ಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೂ ಮೋಹತಾಜ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮೋಹತಾಜ್ ಎಂದರೆ ಪರವಶರಾಗುವುದು. ಯಾರು ಮೋಹತಾಜ್ ಆಗುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರು ಪರವಶವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಸೇವಾಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೇವಾಧಾರಿಗಳು ಚಾಲೆಂಜ್ ಜಾಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಾಲೆಂಜ್ ಸದಾ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕೆಳಗೆಬಾಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುವವರು, ಮಾಯೆಗೂ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಆತ್ಮರಿಗೂ ತಂದೆಯ ಚಾಲೆಂಜ್ ಕೊಡುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಚಾಲೆಂಜ್ ಸಹ ಅವರೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ, ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಚಾಲೆಂಜ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಚಾಲೆಂಜ್ ಕೊಡಬೇಕು ನಂತರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ವಿಷ್ಣುಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಷ್ಣುವು ಎಂದಿಗೂ ಸೇವಾಧಾರಿಗಳನ್ನು ಅಡಚಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುವವರು ಮಾಯೆಯ ಪರ್ವತದ ರೂಪವನ್ನು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಾವುಗಳೂ ಸಹ ಡ್ರಾಮಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ- ಮಾಯೆಯವರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಪರ್ವತವನ್ನೂ ಸಾಸಿವೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ತಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ನಾನು ವಿಶ್ವಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗುವುದು. ಒಂದು ಜನ್ಮದ ಸೇವೆಯು ಅನೇಕಜನ್ಮಗಳ ಕಿರೀಟ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂಗಮಯುಗವು ಸೇವೆಯ ಯುಗವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅದೂ ಸಹ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಂಗಮಯುಗದ ಆಯಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶವು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ- ಯಾರಿಗೇ 50-60 ವರ್ಷಗಳು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ 5000 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 60 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಬಿಡಿ, ಬಾಕಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಲಬ್ಧವಿದೆ. 60 ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ, ಉಳಿದಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಫಲವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಗಮಯುಗದ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ಪೂಜ್ಯರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಪೂಜ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ಪೂಜಾರಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ. ಪೂಜಾರಿಯೂ ಸಹ ನಂಬರ್‌ವನ್ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ನಂತರ ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಅಂತಿಮಜನ್ಮವೂ ಸಹ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಂತು ಸುಖದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ದುಃಖವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಕೆಲವರು ಸಾಹುಕಾರರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡವರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಯಾರೇ ದೊಡ್ಡವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥದಿಡ್ಡಿಯಷ್ಟು ಜ್ವರವುಂಟಾಯಿತೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- ಇಂತಹವರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ಆದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಬಡವರಿಗೆ 5 ಡಿಗ್ರಿಗೂ ಜಾಸ್ತಿಯಷ್ಟು ಜ್ವರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಾವೂ ಸಹ ಇಷ್ಟು ದುಃಖಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅತಿಸುಖಯು ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ದುಃಖಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಕಾರಿಯಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಮನೆ-ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡುರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬೇಡುವವರಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳುವುದು- ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಸಮಯವು ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಇದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಲಬ್ಧದ ಸಮಯವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಲಬ್ಧವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಇದು ಸ್ಪೃತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ? ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಇಡೀಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಎಂದಿಗೂ ಯೋಚಿಸಬಾರದು- ಇಡೀ

ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಯೂ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆ? ಯಾವಾಗ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಇಡೀಕಲ್ಪದಲ್ಲ ಫಲವನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೀರಾ! ಈಗಂತು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಪಟ್ಟು ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರ ಲೆಕ್ಕವಂತು ಇದೆಯಲ್ಲವೆ! ಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗುವುದು ಅರ್ಥಾತ್ ಇಡೀಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಸುಖಯಾಗುವುದು. ಟೀಚರ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಥವಾ ಸೇವಾಧಾರಿ ಎಂದುಹೇಳಿ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಪರಿಶ್ರಮದ ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ಫಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಶ್ರಮವೂ ಎಂತಹದ್ದಾಗಿದೆ? ಇಲ್ಲಯೂ ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೀದಿ, ದಾದಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಬಿಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. 10 ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಸಹ ಎರಡುವರ್ಷದಿಂದ ಯಾರು ಟೀಚರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ದೀದಿ ದಾದಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಗೌರವವನ್ನಂತು ಕೊಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸತ್ಯಸೇವಾಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಯೂ ಗೌರವ ಸಿಗುವುದರ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಿಕ್ಸ್ ಇದೆಯೆಂದರೆ ಇಂದು ದೀದಿ, ದಾದಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾಳೆಯ ದಿನ ತಿಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸೇವೆಯು ಮಿಕ್ಸ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಗೌರವವೂ ಮಿಕ್ಸ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸೇವಾಧಾರಿ ಎಂದರೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ. ಸೇವಾಧಾರಿ ಅರ್ಥಾತ್ ತಂದೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುವವರು, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಮನಸ್ಸಾ, ವಾಚಾ, ಕರ್ಮಣಾ, ಭಲೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಯೂ ಫೂಟ್‌ಸ್ಟೆಪ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುವವರಿಗೆ ಫೂಟ್‌ಸ್ಟೆಪ್ ಮೇಲಿಡುವವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ? ಇಂತಹ ಗ್ರೂಪ್‌ನವರಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಟೀಚರ್ಸ್‌ಂತು ಸದಾ ಸಹಯೋಗಿಯಲ್ಲವೆ. ಟೀಚರ್ಸ್ ಪರಿಶ್ರಮದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು!

ವರದಾನ:-ಫುಲ್‌ಸ್ಟಾಪ್‌ನ ಮೂಲಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯೊಪ್ಪಿ ಮೆಡಲ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮಹಾವೀರ ಭವ

ಈ ಅನಾದಿ ಡ್ರಾಮದಲ್ಲ ಆತ್ಮೀಯ ಸೇನೆಯ ಸೇನಾನಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೆಡಲ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಿತಿಯೊಪ್ಪಿ ಮೆಡಲ್ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿಬಿಡುವುದು. ಈ ಮೆಡಲ್ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದರೆ ಯಾರು ಪ್ರತಿ ಆತ್ಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ನೋಡುತ್ತಾ ಫುಲ್‌ಸ್ಟಾಪ್‌ನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ. ಇಂತಹ ಆತ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯಾರೂಪಿ ಗೋಡೆ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಸ್ಲೋಗನ್:-ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಪ್ಪಿ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಹಾರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ.